

GAZETA LWOWSKA

wychodzi każdego powszedniego dnia popołudniu.

Ceny prenumeraty:		Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 21-17.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p.	CENA NUMERU	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetr. (6 1/2 cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanem i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, raski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje, prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 3. Z zastrzeżeniem miejsc 25 prc. Zagranic. o 50 prc. drożej.
W Lwowie bez doręczenia do domu . . . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6—	6—				
z dostawą do domu . . . . . mies. zł. 2:40, kwart. 7—	7—				
Na prowincji z przesyłką pocztową . . . . . mies. zł. 2:40, kwart. 7—	7—				
Za granicą . . . . . mies. zł. 5.—, kwart. 15—	15—				

PSYCHICZNE SKUTKI BEZROBOCIA.

Kłeska bezrobocia, jaka dotyka obecnie nie tylko Polskę, ale cały świat pogrążony w odmętach kryzysu gospodarczego — pociąga za sobą wielorakie następstwa. Mówiąc o nich, mamy najczęściej na uwadze tylko zjawiska społeczne i gospodarcze, jako najbardziej bijące w oczy, najgroźniejsze w swej ewolucji. Jednakże obserwacja życia codziennego uczy nas, że bezrobocie sięga swym wpływem znacznie głębiej, powodując znaczne straty i szczyby w każdej dziedzinie życia ludzkiego, a przede wszystkim w psychice człowieka pozbawionego pracy.

Brak zajęcia przeciągający się czas dłuższy, nie ma dla ciała i umysłu znaczenia wypoczynkowego, jak n.p. urlop, ale przeciwnie, działa destrukcyjnie. Oczywiście każdy bezrobotny stara się ten nadmiar czasu, jaki mu los podarował, na coś zużytkować — zajmuje się gospodarstwem domowym, czyta książki, znajduje czasami jakiś doraźny zarobek, albo przynajmniej poszukuje pracy.

Ale dni i godziny, nieujęte w ramy codziennych, koniecznych obowiązków, rozprzegają się dziwnie, zatracają się dyscyplina pośpiechu i punktualności, zanika planowa organizacja pracy, z jaką człowiek o stałym zatrudnieniu traktuje zazwyczaj swoje zajęcia. Robota niema obowiązujących terminów, może być zrobiona zaraz, a może też być odłożona. Przysłowie: „Czas to pieniądź” — przestaje mieć realne znaczenie, bo ilość posiadanego czasu nie równoważy się z wartościami materialnymi. Nierzadkiem zatem zjawiskiem wśród bezrobotnych bywa zanik energii, odzwyczajenie się od ciągłej, wyťažonej pracy, skłonność do lenistwa.

W ogrodzie pewnego właściciela ziemskiego zauważył raz przybyły doń gość wielki kopiec usypany z ziemi. Zaciekawiony zapytał gospodarza, na jaką pamiątkę wzniesiono ten kurhan i dowiedział się ze zdziwieniem, że nie jest on żadnym pomnikiem ani mogiłą, chociaż usypały go ludzkie ręce. Przed laty odwiedziła tę okolicę kłeska nieurodzaju i głodu. Właściciel wsi, chcąc przyjąć ludności z pomocą, kazał jej spać w ogrodzie kopiec, ażeby pieniądze, jakie na zasłki ofiarował, były zapłatą za robotę. Praca była wprawdzie niepożyteczna, ale miała swoje moralne znaczenie. Obywatel ten był dobrym psychologiem.

W usposobieniu bezrobotnego obserwujemy także szereg innych niekorzystnych objawów, mających źródło w jego tragicznej sytuacji. Pragnienie zmiany wywołuje pewną nerwowość w oczekiwaniu i sprzyja niezdrowemu marzytelstwu, w jakim zatracają się poczucie realnej rzeczywistości. Widok ludzi zajętych pracą pobudza częstokroć uczucie zazdrości, wzmacnia poczucie krzywdy społecznej, co pociąga za sobą zazwyczaj jedną z dwóch krańcowości: obniżenia świadomości własnej wartości, brak ufności w swoje siły, albo przeciwnie — wrażeń niedocenienia ich przez społeczeństwo, żal do całego świata za pominięcie przy warsztatach pracy.

Gubiąc się w oceanie martwych dni, płynących bez rachuby, usiłuje bezrobotny znaleźć jakiś punkt zaczepienia, poskarżyć się komuś, czegoś pożądanego dla siebie się dowiedzieć, szuka wokoło ludzi — i bezwiednie

Dyskusja w Izbie Gmin w sprawie zbrojeń niemieckich.

Londyn. 29. XI. (PAT). W Izbie gmin odbyła się wczoraj debata, którą rozpoczął Churchill gwałtownym oskarżeniem Niemiec o przeprowadzenie niebezpiecznych zbrojeń. Mówca zwrócił uwagę na zbrojenia niemieckie w powietrzu i w najczarniejszych barwach odmalował sytuację Brytanii, w obliczu niebezpieczeństwa uzbrojenych Niemiec.

Na przemówienie to odpowiedział wicepremier Baldwin, dając wyraz przekonaniu, że nadzieja na uzyskanie konwencji, ograniczającej zbroje-

nia nie jest stracona, a rząd brytyjski w dalszym ciągu czynić będzie wszystko, co jest w jego mocy, aby doprowadzić do tej konwencji. Mówca krytykuje sytuację w Niemczech, przedstawiając trudność nawiązania kontaktu pomiędzy dyktaturą a demokracją. W dalszym ciągu Baldwin krytykuje niemiecką politykę, zwracając specjalną uwagę na rozbieżność przez Niemcy współpracy międzynarodowej w Genewie. Zastanawiając się nad informacjami o stanie zbrojeń niemieckich Baldwin podkreśla, że źródła informa-

cyj o tych zbrojeniach są sprzeczne i przesadzone. Z konkretnych informacji, jakie posiada rząd brytyjski w sprawie zbrojeń należy podkreślić trzy fakty:

1. przekształcenie 100.000 armji o długoterminowej służbie wojskowej na 300.000 armję o krótkiej służbie jest w toku.
2. Budżet na cele wojskowe Niemiec wynosi w r. bież. 172 milj. mk
3. Według wiadomości posiadanych przez rząd angielski ze źródeł zasługujących na zaufanie, ogólna liczba samolotów posiadanych w Niemczech wynosi od 600 do 1000 aparatów.

Ustalenie dokładnej liczby samolotów jest trudne, ale rzeczoznawcy uważają, że liczba 600 aparatów jest zbliżona do rzeczywistości. Inne zdania o utworzeniu lotnictwa wojskowego są przesadzone.

Przechodząc następnie do określenia sił powietrznych Brytanii Baldwin podkreślił, że z punktu widzenia wojskowego ważna jest nie tylko ogólna ilość samolotów, ile cyfra aparatów gotowych do użytku w pierwszej linii bojowej. Tego rodzaju samolotów Brytania posiada 880, z czego w Euro pie 690. W ciągu najbliższych dwóch lat Brytania dobuduje 300 aparatów tego typu. Poza to awiacja brytyjska posiada znaczne rezerwy w samolotach. Niema żadnych powodów do czynienia alarmów i siania paniki. Wielkiej Brytanii nie grozi żadne bezpośrednie niebezpieczeństwo.

W dalszym ciągu Baldwin omówił decyzje rządu angielskiego w zakresie zwiększenia lotnictwa wojskowego w ciągu ostatnich kilku miesięcy i zapowiedział, że w lutym 1935 r. rząd wniosie do parlamentu dodatkowy budżet na te wydatki. Zdaniem mówcy, jeśli Niemcy przeprowadzą pewne zbrojenia w zakresie lotnictwa, to ani dziś, ani za rok nie będą mogły dorównać lotnictwu angielskiemu. Podkreślając następnie znakomite wyniki do jakich doszło lotnictwo wojskowe Brytanii, zapewnił, że rząd obecny nie będzie tolerował niższości w zakresie lotnictwa w stosunku do innych mocarstw. W końcu Baldwin nawoływał Niemcy, aby powróciły do współpracy międzynarodowej.

Mowa wicepremiera Baldwina odznaczała się wielkim umiarem i spokojem, w przeciwieństwie do Churchilla, który zarzucał Niemcom jawne pogwałcenie traktatu wersalskiego. Baldwin nie wspominał ani razu o naruszeniu przez Niemcy postanowień klauzul wojskowych tego traktatu.

W kuluarach, po mowie Baldwina wyrażano przekonanie, że wywrze ona w Niemczech dodatnie wrażenie i skłoni Hitlera do odpowiedzi, będącej punktem zwrotnym w obecnej sytuacji.

Wręczenie memorandum jugosłowiańskiego w sekretarjacie Ligi Narodów.

Genewa. 29. XI. (PAT). Delegat Jugosławji przy Lidze Narodów Fortiz złożył wczoraj popołudniu sekretarzowi gen. Ligi zapowiedziane w nocy jugosłowiańskie memorandum w sprawie odpowiedzialności, ciążyącej na władzach węgierskich w związku z akcją terrorystyczną, skierowaną przeciwko Jugosławji. Memorandum liczy 78 stron i zawiera 48 aneksów i 18 fotografii. Memorandum omawia na wstępie początek akcji terrorystycznej, skierowanej z terytorjum węgierskiego przeciw bezpieczeństwu Jugosławji, poczem omawia utworzenie obozów specjalnych dla terrorystów.

Memorandum analizuje korespondencję dyplomatyczną, wymienioną między Jugosławją i Węgrami w spra-

wie akcji terrorystycznej i wyciąga z tego wniosiek, że władze węgierskie systematycznie odmawiały współpracy w poszukiwaniu zbrodniarzy, przebywających na Węgrzech. W związku z zamachem w Marsylii, za co memorandum czyni odpowiedzialne Węgry wynikają trzy fakty: 1. Wybór osoby zbrodniarza został dokonany na terytorjum Węgier, z pośród terrorystów, szkolonych w specjalnych obozach. 2. Zbrodniarz wyjechał do Marsylii z paszportem węgierskim. 3) Zamach w Marsylii przedstawia się jako konkluzja akcji terrorystycznej inspirowanej i wspomagananej na terytorjum Węgier.

Jugosławja oskarża władze węgierskie, że na skutek takiego postępowania doszło do zamachu w Marsylii.

Represje francuskie wobec robotników polskich.

Lille. 29. XI. (PAT). W ostatnich dniach zanotowano nowe fakty wydalania robotników polskich z Francji. W Bruais, bezrobotny górnik Polak, ożeniony z Francuską, ojciec 5-ga dzieci, pozbawiony został po 10 latach pracy w kopalni francuskiej, prawa pobytu we Francji. Starania o cofnięcie tego zarządzenia odniosły

wręcz przeciwny skutek. Władze zarządziły wydalenie Polaka natychmiast, bez prawa powrotu do Francji. Podobny wypadek zaszedł w Roubaix, gdzie robotnikowi polskiemu, bezrobotnemu odmówiono przedłużenia karty tożsamości, co równa się z pozbawieniem go prawa korzystania z zapomóg i prawa pobytu we Francji.

Obawa demonstracji w Paryżu.

Paryż. 29. XI. (PAT). „Action Francaise” podaje wiadomość o nagłym wezwaniu do Paryża oddziałów wojskowych liczących 3000—4000 ludzi. Dziennik zapytuje, czy należy uważać za prawdę pogłoskę, iż przyczyną skoncentrowania wojska w Paryżu jest zamiar rządu niedopuszczenia do demonstracji w razie uchwalenia przez Izbę ustawy o rozwiązaniu organizacji patryjotycznych.

Paryż 29. XI. (PAT). W godzinach

wieczornych inwalidzi wojny światowej usiłowali demonstrować na ulicach Paryża przeciw dekretem rządowym. Policja nie dopuściła inwalidów na wielkie bulwary. Ci jednak pojedynczo lub małymi grupami zebraли się na ulicach Montmartru i Le Peletier. Silne oddziały policji rozprószyły demonstrantów. Jeden inwalida w czasie sprzeczki z policjantem dostał ataku serca i zmarł w szpitalu.

ulega w jałowych dyskusjach nałogowi gadulstwa, a nawet plotkarstwa.

Czy zjawiska te, tak często spotykane, są nieodłączne w psychice bezrobotnego? Niekoniecznie. Pojawiają się one u ludzi idących po linii najmniejszego oporu, ale nietrudno byłoby im zaradzić. Same uświadomienie sobie tych szkodliwych nałogów i przeciwstawienie im swej woli mogło by wiele zdziałać. Jednakże pamiętać należy, że i zzewnątrz przyjąć powinna podnieta, podtrzymanie bezrobotnych na duchu, dbałość o to, ażeby długotrwały brak pracy nie uczynił ich ludźmi wykolejonymi, mniej wartościowymi. Pomoc materialna dla bezrobotnych jest niewątpliwie za-

gadnieniem pierwszorzędem, ale ważną rolę odgrywa też pomoc moralna w przetrzymaniu ciężkiego okresu.

Wiele zdziałać tu mogą bezpłatne kursy rzemiosł, języków obcych i wszelkich umiejętności, któreby dały bezrobotnym nie tylko nowy zasób wiedzy i zręczności, ale także stworzyły im choćby iluzję stałych obowiązków, zmusiły ich do przestrzegania terminów czasu, rozszerzyły ich horyzont myślenia, zwiększyły możliwości życiowe. Jałowy czas bezrobocia, wypełniony nauką, stanie się wtedy okresem twórczym, a zle narodzi, jakim sprzyja brak pracy, nie będą miały do duszy bezrobotnego dostępu.

Mich. Gr.

Prezydent Boliwji w niewoli paragwajskiej.

Nowy Jork. 29. XI. (PAT). Według wiadomości z paragwajskich źródeł oficjalnych prezydent Boliwji Salamanca dostał się do niewoli w rejonie Haco Boreal. Prezydent Salamanca przybył na front, aby przeprowadzić zmiany w dowództwie armji boliwijskiej. Wraz z Salamancą dostali się do niewoli paragwajskiej nowy prezydent Tamayo wraz z dwoma synami, oraz boliwijski minister wojny.

